

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectæ

Sandini, Antonio

Bambergæ, 1753

LXXXI. S. Agatho. Anno Christi 678. Constantini Pogonati 11.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65446](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65446)

LXXXI.

S. AGATHO.

ANNO CHRISTI 678.

CONSTANTINI POGONATI

II.

AGATHO, Siculus, Monachus, Bar. an.
 Anno 678. ante diem V. Kal. 678. 9.
 Jul. Pontifex constituitur, qui post. 11. Pag.
 quam de indicendo universali Conci. §. 2.
 lo egit cum Imperatore Conitanti-
 no, Romæ centum viginti quinque Bar. an.
 Episcoporum Convenum habuit 680. §.
 contra Monothelitas. Electi in eo 1. 4.
 legati Constantinopolim mittendi ad
 generalem Synodum: scripta item
 ad Constantinum, ejusque fratres
 Augustos, ab Agathone epistola du-
 plex, altera quidem suo, altera au-
 tem & suo, & Synodi nomine,
 quibus veram sanamque Catholico-
 rum doctrinam exposuit adversus
 errorem Monothelitarum. Abjecta
 Romano hoc Concilio, aliisque jussu
 Agathonis alibi celebrans Monothe-
 litica hæresis, quæ cum annos am-
 plius quadraginta Orientalem Eccle-
 siam divexasset, ab Synodo demum

Y 3

ge-

generali validiore ictu percussa concilii.
 An. 681. dit. (1) Est præterea aliud hujus
 §. 55. Pontificis illustre factum. Namque
 eo petente Constantinus per *Divinam*
 Pag. 140 *jussione*, ut ait Anastasius, remisit
 pecuniæ summam ab Pontificibus re-
 cens electis pendi solitam ad obtinen-
 dam confirmationem electionis. (2) In
 signis prorsus sanctimoniâ vitæ fuit.
 Decedens anno 682. IV. Idus Januar.
 in Beatorum numerum receptus est,
 cùm Romanam Ecclesiam rexisset
annos tres, menses sex, & dies quatuor-
decim.

ANNOTATIONES.

Concil. (1) Est Oecumenica VI. Constantinopoli-
 Oec. VI. litana III. quàm piissimus Imperator Con-
 stantinus Pogonatus, consilio cum Aga-
 thone communicato, anno 680. edixit
 Constantinopolim, ad damnandos Mono-
 thelitas contendentes, unam esse in Chri-
 sto voluntatem, unamque operationem, quæ
Theandricam seu *Dei virilem* appella-
 bant, Locus Concilii Secretarium faci-
 Palatii, cui *Trullo* cognomen à forma
 recti in rotundam concamerationem con-
 structi. Numerus Episcoporum, qui Con-
 cilio interfuerunt, haud faciliè initi potest.
 Duecentos undenonaginta invenio in annu-
 libus Græcorum, tam apud Cedrenum,
 quàm

quàm apud Theophanem: Theodorus Balsamon 171. numerat: Photius in lib. de Synodis 170. Paulus Diaconus de gestis Longobardorum lib. 6. cap. 4. Beda lib. de sex ætatibus, Anastasius in Leone II. aliique non plus 150. Subscriptiones exhibent Episcopos 166. unâ cum Legatis, Presbyteris, & Diaconis. *Tria genera Legatorum Apostolica Sedis interfuerunt: quorum alii Vicarii Agathonis Papæ dicebantur, alii Legati totius Concilii Apostolica Sedis, alii vero Legati Apostolica Sedis, scilicet Episcopi Thessalonica & Corinthi*, ut ait Petrus de Marca lib. 5. De Concordia Sacerd. & Imp. cap. 6. §. 4. Quæ est etiam Baronii sententia ad an. 680. §. 4. Agathonis Legati Theodorus & Gregorius Presbyteri & Joannes Diaconus: Concilii Joannes Portuensis, Joannes Regiensis, & Abundantius Paternensis Episcopi. Præfuerunt Legati Agathonis.

Concilium duodeviginti actionibus intra menses paulò amplius tredecim perfectum est. Tribus primis lecta sunt acta trium generalium Synodorum Ephesinæ Oecum. III. Chalcedonensis Oecum. IV. & Constantinopolitanæ II. Oecum. V. Actione quartâ recitatae duæ Agathonis & Romani Concilii Epistolæ, ex Latino in Græcum sermonem translate, quibus Catholicum dogma geminæ in Christo voluntatis & operationis explanabatur. Actionibus V. & VI. Macarius Antiochenus Patriarcha, Mo-

nothelitarum pervicacissimus, jussu Imperatoris protulit nonnulla Patrum testimonia, quibus jaetabat unam in Christo voluntatem probari. Sed Apostolicae Sedis Legati & cætus omnis, vitata illa esse & corrupta, demonstrarunt. Actione VII. alata Patrum auctoritates, quæ duas in Christo voluntates & operationes probabant, Reliquis Actionibus, præter Monothelitarum hæresim, & scripta, Heraclii *Ecthesim* ac *Typum* Constantis, damnatae etiam personæ. Et quidem ex iis, qui jam decederant, sceleris principes Theodorus Pharanitanus, Cyrus Alexandrinus, Sergius, Pyrrhus, Paulus, & Petrus Constantinopolitani Episcopi, ex iis autem, qui adhuc erant in vivis, Macarius Antiochenus Patriarcha, Stephanus ejus discipulus, aliique. Decretum est postea, ut habetur apud Labbeum tom. 6. Conc. pag. 1025. *duas naturales voluntates in eo (Christo) & duas naturales operationes indivise, inconvertibiliter, inconfuse secundum Sanctorum Patrum doctrinam adaque predicandas; & duas naturales voluntates non contrarias, juxta quod impii asserunt Hæretici, sed sequentem ejus humanam, & non resistentem, vel reluctantem, sed potius & subjectam divino ejus atque omnipotenti voluntati.* Huic Concilio Patres Concilii Toletani XIV. can. 7. quintum inter Concilia Oecumenica locum

tribuunt. Ejus rei causam fuisse, refert Baronius ad an. 684. §. 6, quod illas tantum Synodos numeraverint, in quibus de Fide Catholica disceptatum est, omisâ Synodo quintâ, in qua actum est de personis tantum. Vide annotat. 7. & 8. ad Vigilium.

(2) Petrus de Marca lib. 8. De Concordia Sacerd. & Imp. cap. 9. §. 10. *Constantinus quidem Pogonatus post Concilium sextum indulsit petitionibus Joannis Episcopi Portuensis, ut libera esset Ecclesia Romana à solutione quantitatis, quæ solvenda erat pro confirmatione Pontificis Romani. Sed confirmationis necessitas tunc non est sublata. Quin potius additum fuit illi Divali jussioni teste Anastasio, in vita Agathonis pag. 140. quod non debeat ordinari, qui electus fuerit, nisi prius decretum generale introducatur in regiam Urbem, secundum antiquam consuetudinem, & cum eorum conscientia & jussione debeat ordinatio provenire. Idem Princeps postea concessit Benedicto secundo petenti, ut absque mora post electionem fieret ordinatio Pontificis. Quod locum habuit in electione Joannis quinti. Sed successoris Cononis electio missa fuit ad Theodorum Exarchum, ut mos est, inquit Anastasius. Unde inferri potest, liberatos fuisse Romanos ab onere mitten-*

*di decreti Constantinopolim, sed obnoxios
fuisse Exarchorum examini, donec ipsi
tandem Exarchi defecere.*

LXXXII.

S. LEO II.

ANNO CHRISTI 682.

CONSTANTINI POGONATI

15.

LEO II. Pauli filius, Sículus, XVI.
Kal. Septembr. anno 682. ordi-
natus est à tribus Episcopis, id est An-
drea Ostiensi, Joanne Portuensi, & Pla-
centino Veliterniensi, pro eo quod Alba-
nensis Ecclesia Episcopum minime habuit.
(1) Fuit disertus, divinarum Scrip-
turarum peritus, Græcè & Latine
doctus: cumque ipse paupertatem
amaret, aliorum inopiam sollicitè
sublevabat. Sanctum sextum Conci-
lium, cujus acta Legati Romam de-
tulerant, prioribus quinque Oecu-
menicis Synodis dignè connumerari,
tanquam unà & equali Dei gratià con-
gregatum, decrevit, (2) atque de
Græco in Latinum transtulit. (3) Ejus
exemplum misit in Hispaniam, de-
que re ea ad Hispaniarum Episcopos
Re-

Pag. an.

682. §. 3.

& an.

663. §. 2.

Bar. an.

683. §. 1.

Bar. an.

683. §.

16. Pag.

§. 8.